

ΑΡΑΒΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΕΙΔΙ

Το φείδι σήκωσε το κεφάλι του.

Και σ'ιν να μ'ην εφθαναν δλ' αυτά, την τρίτη ημέρα του πλόιου...

Τη στιγμή αυτή ένα φείδι - το μεγαλύτερο φείδι που ήταν...

- "Αν μου ύποσχεθής πώς; θά μου δώσης; δ,τι σου ζητήσω, θά σώσω άμέσως το καράβι σου.

- Καλά! τού ειπε ο προφήτης. Σώσε το πλοίο μου και ύπόσχομαι να σου δώσω δ,τι μου ζητήσεις.

Τότε το φείδι σύρθηκε ως το βυθό του καραβιού κ' έφραξε με το σώμα του την τρύπα που είχε άνοιξει το ποντίκι. Οί ναύτες έπληραν άμέσως και έχυσαν στη θάλασσα τά νερά που είχε κάνει το καράβι και έτσι πιά δέν ύπληρχε κανένας κίνδυνος να πνιγούν άφου κλειστήκε η τρύπα.

***

Σε δύο μήνες, όταν εφθασε και σταμάτησε το καράβι μπροστά σ' ένα μεγάλο βουνό και βγήκαν στην ξηρά...

- "Ηρθε η ώρα να εκπληρώσης την ύπόσχεσή σου. Θέλω να μου βρής το καλύτερο αίμα που ύταρχει στη γη.

- "Ω! Αλλάχ! φώναξε τότε ο 'Αβδούλ-Μπέχ. Και πού μπορώ να ξέρω εγώ πού βρίσκεται το αίμα της γης;

- Δέν έχεις παρά να στείλεις το κουνουπί να ρουφήξει αίμα άπ' όλες τις ύπάρξεις που ζουν στον κόσμο και να γυρίσει να μάς πη πού εινε καλύτερο.

Ο προφήτης δέχτηκε. Σε λίγο το κουνουπί, κατά διαταγή του, ξεκίνησε από το μεγάλο βουνό και τράβηξε προς τη γη για να πιη το αίμα των ανθρώπων και των ζώων.

Επειδή όμως η ημέρας περνούσαν και το κουνουπί δέν φαινότανε πουθενά ο προφήτης άνυψώνων να μίση και άνήτηχως για την άργοπορία του κουνουπιού, διέταξε το χελιδόνι να πετάξει προς άναζητήσή του.

- Δέν π'ες, να ιδής τι κάνει αυτό το κουνουπί, τόσο καιρό, εκεί κάτω στη γη;

Το χελιδόνι άμέσως άνοιξε τά καταμάυρα φτερά του και πέταξε γρήγορα προς το βασίλειο των ανθρώπων.

Στό δρόμο όμως, πριν ακόμα φθάσει στη γη, συνήνησε το κουνουπί που γυρίζε λαχανιασμένο να προφάση τον άνυπόμονο προφήτη.

- 'Αδελφέ μου, ρώτησε τότε το χελιδόνι το κουνουπί. Δέν μου λές, πού εινε λοιπόν το καλύτερο αίμα;

- Τό ανθρώπινο! του άποκρίθηκε βιαστικά το κουνουπί.

- Δώσε μου, δέ παρακαλώ, λιγάκι να δοκιμάσω!

Το κουνουπί τότε πλησίασε το χελιδόνι και έβγαλε την γλωσσά του για να δώση μιά σταγόνα από το αίμα του ανθρώπου. Καθώς όμως προσπαθούσε το χελιδόνι να την πάρη, έξαφνα χωρίς να τό θέλη έλειψε τό στόμα του και έκοψε τη γλωσσά του κουνουπιού. Ένα κράκ άκούστηκε και τό κουνουπί παρ' όλίγον να φορήσει από τον πόνο.

- Βζίν!.. Βζζζζίν!.. έκανε το δυστυχισμένο το κουνουπί και χωρίς να μπορη πιά να μιλήση, γύρισε λυπημένο στο μεγάλο βουνό πού τό περιέμενε ο προφήτης μαζί με τό φείδι:

- Λοιπόν, ρώτησαν και οί δύο το κουνουπί, μόλις τό είδαν να γυρίζη. Πού εινε τό καλύτερο αίμα στη γη;

- Βζζζζίν! Βζζζζίν!... έκανε πάλι το κουνουπί...

- Θά μιλήσης; φώναξε καταθυμωμένο το φείδι. Τότε το κουνουπί άνοιξε τό στομάτι του και όλοι είδαν πώς...

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ποιές εφευρέ το μικροσκόπιο

Η ιδέα της εφευρέσεως του μικροσκοπίου η οποία στηρίζεται στην ύπαρξη μεγεθυντικού φακού, δέν μπορούμαι να ποίμε ότι όφείλεται εις τό πνεύμα ενός και μόνου εφευρέτου. Οί μεγεθυντικοί φακοί ύπληρχαν στην ανθρώπινη προ πολλών έτών και χρονολογούνται από των άρχαιωτάτων χρόνων, κατά την έπικρατετέρα δέ γνώμη προέρχονται από τους άρχαίους Αιγυπτιακούς λαούς.

Η χρ'ησις όμως του μικροσκοπίου δέν φαίνεται να ήτο γνωστή στους άρχαίους. Μικρά απόπειρα κατασκευής μικροσκοπικών όργανων, άνευ όμως θετικών άποτελεσμάτων έγένετο από τον Ιατρόν και φιλόσοφον Ρόζερ κατά τό 1250 μ. χ.

Τό πρώτο μικροσκόπιο κατασκευάστηκε στα 1590 από τον Όλλανδό ύαλοποιό Ζαχαρία Γιάνσον στο Μίντελμπουργ και άργότερα τελειοποιήθηκε από τον άγγλο Χόκε στα 1665, και ιδιαιτέρως από τον περιφημο Όλλανδό φυσιολόγο Λίβενσεκ ό οποίος κατασκεύασε στα 1723 τό πλέον κατάλληλο μικροσκόπιο διά την εξέταση όλων των γνωστών τότε μικροβίων. Έννοείται ότι από της εποχής αυτής μέχρι σήμερα τό μικροσκόπιο έχει ύποστεί πολλές τελειοποιήσεις.

***

Τί δέν ξέρουν τά παιδιά στην 'Αμερική

Ένας από τους δημοδιδασκάλους της Βοστώνης, ό κ. Μπρίστον, θέλων να πληροφορηθή, έως πού μπορεί να φθάση η άγνοια των μικρών μαθητών του, επί των διαφόρων πραγμάτων του έξωεπιχειρούμενου κόσμου, άπεράσισε να εξέταση σχετικώς τους μαθητάς των διαφόρων δημοτικών σχολείων της 'Αμερικανικής αυτής πόλεως. Κατέληξε δε στα εξής περίερα συμπεράσματα:

Επί 200 μαθητών, οί 15 άγνοούσαν την ύπαρξη των άστρων του ούρανοϋ.

Οί 45 δέν είχαν ιδεί ποτέ τους χωράφια.

Οί 25 άγνοούσαν ότι τό γάλα που έπιναν στο σπίτι τους προέρχεται από τις αγελάδες και τά πρόβατα.

Οί 55 ότι τά ξύλα προέρχονται από τους διαφόρους κορμούς των δέντρων.

Και οί άλλοι 60 δέν είχαν ιδεί ποτέ τους χοίρους καιτοι έτρωγαν τό κρέας τους.

Όλα αυτά φαίνονται φυσικά άπίστευτα. Έν τούτοις τά μεταφράζουμε άπ' τό «Ντιμάνς 'Ιλλουστρέ».

***

Πώς παντρεύονται οί Κάρφοι

Υπάρχουν βέβαια σε διάφορα μέρη της γης πολλά παράξενα έθιμα του γάμου, αλλά σε κανένα τόπον δέν ύπάρχει η άγιοτήτης με την όποια συνειθίζουν να παντρεύονται οί Κάρφοι.

Όταν ένας νεαρός Κάρφος θέλει να παντρευτή, περιμένει σε μιά γωνιά του δάιους, την πρώτη κοπέλλα που θά περάση από κει την όποια μόλις ιδη, την κυτπάει άπότομα στο λαιμό μ'ένα όβολο.

Αν η κοπέλλα αυτή πεθάνει από τό χτύπημα πού θά της δώσει ο νεαρός αυτός Κάρφος την πέτρινη και την ρίχνει στη θάλασσα για να την φάνε τά ψάρια και έξαναπηγαίνει στο ίδιο μέρος περιμένοντας να περάση καμμιά άλλη, στην όποια κάνει τό ίδιο, αν συμβαίνει να εινε τό πρόσωπό της σύμφωνο με τό γούστα του. Αν η κοπέλλα πού δέχεται τό δυνατό αυτό χτύπημα με τό όβολο άνθρη και ζήτη κατόπιν, τότε ο νεαρός Κάρφος την παίρνει γυνατικά. Πώς παντρεύονται οί Κάρφοι.

Ποιές σου τώκανε αυτό; ρώτησε ο προφήτης.

Τό κουνουπί έδειξε τό χελιδόνι, πού μόλις εκείνη τη στιγμή είχε γυρίσει και είχε καθίσει κοντά του. Τότε το φείδι όρμησε άγριεμένο και άρπαξε την ούρά του χελιδονιού με τό στόμα του. Τό χελιδόνι προσπάθησε να ξεφύγη μα δέν μπόρεσε. Καθώς τραβήχτηκε να φύγη άρρασε ένα μέρος της ούρας του στο στόμα του φειδιού. Από τον καιρό αυτό τά χελιδόνια έχουν πάντα την ούρά τους διχαλωτή.

Κι' άπ' τον καιρό αυτόν επίσης βιβνίζουν τά φτωγά τά κουνουπία.

Και τά φείδια δαγκώνουν τους ανθρώπους, μιά κ' έμαθαν πώς τό ανθρώπινο αίμα εινε τό πεύ νόστιμο άπ' όλα...

Ο 'Αβδούλ άπόλυσε τό χελιδόνι...